

olyan „magasabb szintű”, tehát nem népdalformában írt Petőfi-vers is folklorizált formában, mint pl. a *Távolból* és a *Nemzeti dal*, de ettől függetlenül is: népünk Petőfi alkotásainak java részét *szóról szóra* megtanulta (részben már az iskolában, részben pedig önszántából), a középírásegyes és a parasztság jelentős része is majd félezer alkotását énekelte *minden változtatás nélkül!* Ezeket azonban ezúttal nem elemeztük, pedig a folklorizálódásnak mintegy *tízszeresét* teszik ki.

Soha még költő önmagáról nagyobb joggal nem mondta ezeket a sorokat:

*S ez az igaz költő, ki a nép ajkára
Hullatja lelkének mennyei mannáját...*

IRODALOM

Az összeállítás nem teljes, az irodalomtörténeti tanulmányokat és könyveket nem tartalmazza, elsősorban a népköltészeti kutatás felől tekintti át a kérdést.

Ha az idézetek után külön nem jelölöm, az *Ortutay Gyula—Katona Imre Magyar népdalok, I—II. Bp. 1970.* antológiából valók a szövegek.

ALMÁSI István: Petőfi versei az élő szájhagyományban in *Művelődés*, 1969. 7. sz. 41—44. p.

CSEKE Péter: Itt járt Petőfi in *Echinor* 1970. 3., 4. és 5. sz., 13., 11. és 13. p.

DIENES András: A legendák Petőfije. Táj és emlékezés. Bp. 1957.

FARAGÓ József: Egy folklorista találkozása Petőfivel in *Kortárs*, 1972. (Sajtó alatt.)

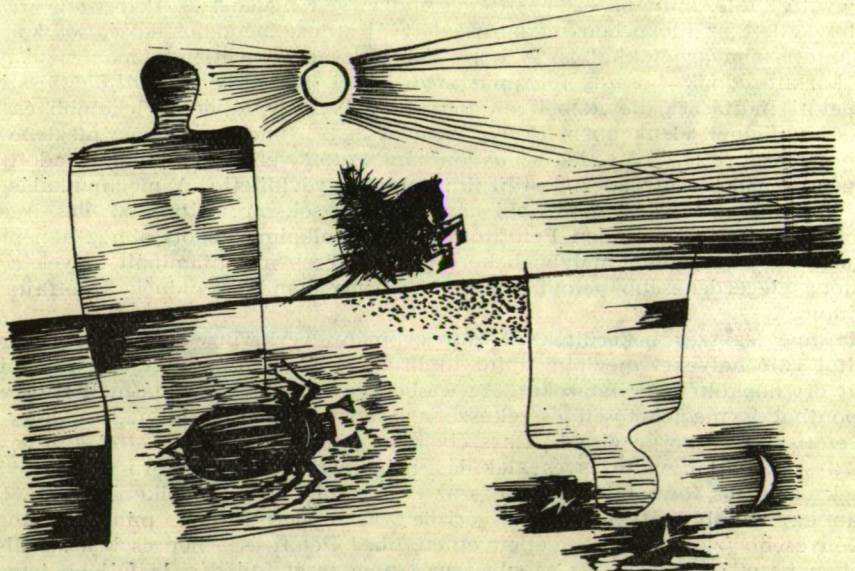
KATONA Imre: „Alku” típusú népdalaink in *Ethnographia*, 1965: 557—571. old.

KATONA Imre: „Fa leszek, ha fának vagy virága” (Egy Petőfi-vers nemzetközi párhuzamai) in *Üzenet*, 1973. (Sajtó alatt.)

MITRULY Miklós: Petőfi „Alku”-jának három erdélyi változata in *Ethnographia*, 1966: 568—569. p.

TERBE Lajos: Petőfi és a nép. Mít vett át Petőfi a néptől? Mít vett át a nép Petőfittől? Bp. 1930.

VOIGT Vilmos: A folklór esztétikájához. Bp. 1972. 161—170. old. (A folklorizmus-folklorizálódás elvi tisztázása.)



HÉZSÓ FERENC RAJZA A „SZÜLŐFÖLDEMEN” CÍMŰ VERSHEZ